

קחו העניינים לידיים!

שלום ליקירי המלוטפים.

קשה לי איתכם וקשה לי בלעדכם. השבוע האחרון עבר עליי בהרגשה די כבדה. בעיקבות שני מיכתבים מאנשים שונים. המדברים על התאבדות. אני את שניהם ואדון בהם ביחד ובנפרד.

מיקרה א': אני נער בן 15 וחצי. אין לי חברות. אין לי חברים. אני לא מצליח ליצור קשר. אני מרגיש שכולם נגדי. אני רוצה להתאבד. אם לא ימצא פיתרון בהקדם האפשרי, אני גומר את החיים.

מיקרה ב': אני גבר כסביבות ה-40. נשוי כ-17 שנים. שום דבר לא מצליח לי. פוטרתני ממקום עבודתי לפני כחמש שנים ומאז אני עוסק בדברים שאינם רוחני. חיי מסתכמים בתשלומי חובות, עייפות בשעה מוקדמת וחוסרתיקשורת עם אנשי הבית. אשתי והילדים. עם שאר המישפחה אני אפילו לא מדבר. אני מרגיש מדוכא. הגעתי אל סוף הדרך. אני חושב שהפיתרון היחיד הוא התאבדות, כדי לצאת מזה.

לילי אניזו הכל הולך!

הי חברה, מה קרה לכם? אתם ממש מפילים עליי תיק כבד. נכון, אלה החיים שלכם וזכותכם לעשות בהם כרצונכם. אני, כאופן אישי, מתנגדת בכלל להתאבדות. מה קרה? נגמר לכם הפנטזיסט? החיים משתנים בכל בוקר. הרי זהו כל הסוד: הזמן הוא מקום והמקום ניתן לשינוי.

המסקנה שאליה שניכם מגיעים היא מסקנת-עצלנים. שאינם מוכנים לקחת את העניינים לידיים ומחכים לפיתרונות שיוגשו להם מהסוכנים אותם. והיה אם האחרים לא יטרחו מספיק למצוא לכם פיתרון, תעשו ותבצעו את הפיתרון שלכם. למען יראו וייראו. אל תשחכו שאתם אינם מענישים את הסוכנים אתכם. כפי שאתם מענישים את עצמכם. בשבילכם, באותו רגע הכל נגמר, גם הרע — אבל גם הנפלא, החבוי בכל יום חדש. והם, מה יהיה איתם? הם יישארו מתוסכלים וישאלו שאלות, ואילו לכם לא יהיה אפילו הצ'אנס לשמוע את השאלות. ועכשיו בנפרד:

פגישה בתחנה המרכזית

מיקרה א': מיקרה לא חריג של גיל ההתבגרות. ובכן, זה שאינך מקיים יחסים עם נערות אינו אסון. בהחלט לא. בהתחשב בגילך. אתה לומד בפנימיה, מקום קשה לאנשים שרמת היקלטותם בחברה אינה גבוהה ממילא. אני בטוחה שבשיחה פתוחה עם מתגן ואו עם מנהל הפנימיה תוכלי אולי להתחיל בפעילות יצירתית ולקיימת אחריות מסויימת. אולי יוכלו הם להציע לך אי-אלה פעולות מועילות למען המוסד, ובכך תרכוש לך את הביטחון העצמי. שאותו אתה חסרת. אל תתבייש לדבר בכעיה שלך. מפני שזהו הצעד הראשון בפיתרון הבעיה. אני עדיין זוכרת את הילד המופרע בכיתה שלי, שהיה מלא פטיו וצלקות, רוח כמו דחליל, ושנאו על כולם גם כשל פיו הגדול. זו היתה דרך ההגנה שלו כלפי היחס הסולר. הוא ניסה להתקרב אל אנשים בדרך הנוטה והאגרסיבית ביותר.

שנים לאחר מכן עמדת בתחנה המרכזית בתל-אביב כשעל כין הערביים. בתור עמדת בחור במדים של טייס חיל-האוויר, גבוה, שנוף, בעל עיניים תכולות ממוריות, שכל אחד ברחוב סוכך ראשו והתבוננו בו. בחבור העיף בי מבט בחיור, ואז זיהיתי בהבוק את הנער המוהטט. בעל הלשון החרה. לא כדאי להתאבד בשל לבטים של גיל-ההתבגרות. זו מחלה שחולפת. אל תצפה לפיצוצים. גם הבזקים קטנים יספקו אותך. אני מלטפת אותך, יקירי. שום דבר אינו שווה שיעכיר את רוחך. אני אוהבת אותך ומצרפת לך את מפתח האהבה לחיים.

סיאטה בשעה 12

מיקרה ב': אתה רק באמצע הדרך, וכבר עייף. בשעה 12 כצהריים אתה כבר עייף, ועוד לא עבר אפילו חצי היום. קמת ב-6 בבוקר, היה לך תקר בגלגל, בבוקר הבוס צעק, על השולחן 20 תיקים בלתי-מיוויקים, המזכירה לא באה והטלפון אינו מפסיק מלצלצל. ולכאן גם הגעת כחיך האישיים: השעה 12 ואתה בן 40. אמצע החיים, הכל היה לחוץ עד עכשיו ושום דבר לא הלך, חיים עם אינסוף תקרים ותקלים, אבל מי ערב לך שהחלק השני של החיים לא יהיה מלא בחוויות והגשמת פנטזיסטיות?

מלבד זאת, לדעתי, כדאי לך לארוז את המטלטלים ולצאת לחופשה לברך, בהתאם לתקציב. בתיקשורת נכונה עם אנשי הבית תוכלו אולי כולכם להגיע למסקנה שזו הדרך הטובה ביותר לפיתרון בעיית הלחץ שנוצר. אתה וזוגי לסיאטה, לפסק-זמן. אולי תירטם בת זוגתך לעבודה. נדמה לי שהפסקתם לדבר ביניכם. אני בטוחה שאחרי 17 שנה נוצרה הבנה מסויימת ביניכם. אנא מכם, שוחחו על כך, אמור לה עד כמה זה באמת נורא. עד כדי מחשבה של מוות.

צא לדרך, נער את האבק ותן למחצית השניה להתחיל. בגיל 80 כתוב לי שוב, אשמח לרוץ במצב שוב, ולהחליט בענייני ההתאבדות.

חזרה אליכם, יקירי המלוטפים. אני יודעת, היה כבד עד פה. אנחנו לא אוהבים את הכבד הזה. אבל הוא קיים ואנחנו פה לחזור ולומר: הכל הולך. הפיתרון לכל הבעיות הוא בלתי לחיים ללכת.

חודר וגומר

אוי לה לבושה. אני חודר וגומר ומתבייש עד עימקי נשמת. תני לי עצה, אחרת לעולם לא אקים יחסים, מהבושה.

הבושה היא אבן-הנגף הגדולה ביותר בחיי-המין. גילינו את הבושה שם, בגן-העדן, כשפיתה הנחש את האשה והאשה את הגבר ואכלנו תפוח וגורשנו מגן-העדן. לפחות בשעה הנפלאה של גן-העדן המיני שלך עוזב את הבושה, חוזר אל הגן האבוד. לפחות למשך שעה. והנה לך כמה עצות.

● נזול (שאותן ניתן להשיג בתנויות-סין) הגורם לגבר שהייה בנמירה. אני באמת לא ניסיתי, אבל אולי תקח אתה את הסיכון.

● קיום יחסים עם אשה קבועה, שלה תספר את בעייתך. בקיום יחסים סדיר, כשנפגשים מתרגלים, יש סיכוי שנמשך הזמן תפחת ההתרגשות המינית והיחסים המיניים יתארכו מפעם לפעם.

אך זה דורש מערכת-יחסים קבועה, ולא כולם רוצים בכזאת.

● מנסיון אישי: כדאי שאתה תהיה השליט על מוחך ותרגיש מתי מתחיל הלב לפעום מהר והרם לזרום אל האיבר. אז תעשה הפסקה, עשן סיגריה, הדלק מוסיקה, שתה קפה, וחזור שוב לפעולה.

נסה זאת כמה פעמים עד שתתרגל, וכינתיים שחק איתה והנח לה לגלות אותך, ובמשך הזמן יתארכב המישגלים.

● וכמוכן, תמיד אתה יכול להיות עסוק במחשבות אחרות, כגון מסי'הכנסה, בעיות תקציב ולחצים בעבודה. זה מועיל לאיבר, אבל לא במיוחד לנפש.

בחר לך שיטה ולך איתה. מקווה לשמוע ממך על הצלחות בעתיד.

פנטזיסה במראה

אני אשה חמה ואוהבת, נהנית לאונן בי חברת בעלי או בעליו. השבוע ישבנו ליד הטלוויזיה ושוחחנו בנושא. הוא סיפר לי שכאשר הוא מואנן, הוא חושב על גופות נשים הטובות ועל איברי-גוף נשיים. אני לעומת זאת, מאוננת וחושבת רק על עצמי. אני מאוהבת בגופי, בשדדי, בערוותי ובשתי הלחמניות הנפלאות הנקראות תחת.

אני מחזירה שתי אצבעות ומוצצת אצבע אחרת וחושבת על עצמי כפרטנר למין שלי. האם את, לולי, מכירה עוד אנשים כאלה? היתר רוצה להגיע אל הדגדגן שלי ולהרגיש אותו בפני, אך הדבר בלתי-אפשרי. האם אני מופרעת?

אשה חמה ואוהבת, את באמת אוהבת את עצמך. אני הפנטזיסטית שלי דווקא כמו של בעלך: המין השני, על חלקיו וחמוקיו.

מוכן שאינך היחידה. היה לי ידד אתלטי בניו-יורק, שהצליח אחרי תרגילים למצוץ את פיניו. אצלך, אני מניחה, המרחק יותר גדול. אך גופה של האשה הוא גמיש, ובתירגול נכון וממושך יש סיכוי שתגיע לתוצאה הנעושה. אף-עפ-י-כן, אני מציעה לך שתשיגי לך מעטה או חובש מיקצועי. שיהיה כסביכה — שיוכל לעזור לך לצאת מתוך הפלונטר. בהצלחה.

תמרורים

של שגרירות ישראל בלונדון, גם חבר מליאת רשות-השירות.

דור שביעי

נחוג ♦ יום-הולדתו ה-70 של ח"כ אגודת ישראל, מנחם פרוש, מי שהיה סגן שר-העבודה והרווחה בראשית שיתוף של ממשלת האחדות הלאומית ואשר פרש בגלל ריב סמכויות עם השר, משה קצב. פרוש, דור שביעי לילידי הארץ, הוא אב לתמישה (שלושה בנים ושתי בנות), שהספיק במשך 27 שנות כהונתו בכנסת גם להיות סגן ראש עיריית ירושלים, גם לעסוק בצרכי ציבור (קרנות-צדקה, מוסדות ילדים) וגם לעשות לביתו (בית-מלון, בית-דפוס).

כשרון אמיתי

נחוג ♦ בתל-אביב, יום-הולדתו ה-75 של משה וילנסקי, מלחין שופע (יותר מ-9000 יצירות) ומתחרם של אינסוף נעימות זמר (כלניות, כיתה אלמונית) והרקדה. כאשר וילנסקי, יליד פולין, עלה ארצה, בגיל 21, מצא כאן, כדבריו, "ארץ לא זרועה בתווים", ולכן ניסה את כוחו במיקצוע שאותו רכש בנעוריו — צילום. אך עד מהרה נתגלה כישרונו האמיתי והוא החל את דרכו המוסיקלית ככפסנתרן מלווה להצגות התיאטרון הסאטירי המטא-טא ובכתיבת-קפה תל-אביביים, שהובילה אותו, לבסוף, לייעודו האמיתי וגם לגני

חגיגה כפולה

נחוג ♦ יום-הולדתו ה-50 של רבי אלוף משה לוי, רמטכ"ל צה"ל ה-12 (קודמו לתפקיד, ששלושה מהם משמשים שרים בממשלת-האחדות הלאומית, הם יעקב דורי, ייגאל ידין, מרדכי מקלף, משה דיין, חיים לסקוב, צבי צור, יצחק רבין, חיים בר-לב, דויד אלעזר, מרדכי גור ורפאל איתן) כיום בו מלאו גם שלוש שנים לכהונתו כרמטכ"ל, כהונה שהוארכה, בהחלטת הממשלה, בשנה אחת נוספת.

חרב אדירה

נחוג ♦ חורשיים אחר חגיגות הרימום המקדימות לתאריך האמיתי, יום-הולדתו ה-50 של זובין מהטה, מנצח התיזמורת הפילהרמונית הישראית וכוכב עליון בשמי המוסיקה בעולם. מהטה, יליד בובמביי ההודית, הוא בנו של מנצח מקומי, בן עדת הפארסים, שנתן לבנו את השם הפארסי הקדום זובין (החרב האדירה). מהטה האב יעד את בנו ללמוד רפואה, אך הבן נטש אותה עד מהרה לטובת המוסיקה, עת התחיל את לימודיו בגיל 19 בווינה האוסטרית.

קיבוצניק מחונן

נחוג ♦ יום-הולדתו ה-60 של אהרון ירלין, מזכיר התק"מ (התנועה הקיבוצית המאוחדת), לשעבר שר-

תעשיין פרופר במסיבה (1984) האיש שנתן את הטון

הול מחלקת המוסיקה הקלה של קול ישראל, בראשה עמד עשרות שנים.

שמות עבריים

נפטרה ♦ בגיל 74, אויגן פרופר, מי שהיה עד לפני שלוש חודשים יו"ר קונצרן המזון אוסם, עת פרש ממנו, יחד עם שני בנים, המנכ"לים דן וגד, בטריקת-דלת. פרופר, יליד צ'כיה, החל את דרכו כארץ בהקמת מיפעל האיטי ריות הדגן, ממנו צמח, בשותפות עם תעשיינים אחרים, קונצרן אוסם (שמונה מיפעלים, 1200 עובדים), בו היה פרופר האיש הנותן את הטון, כולל הקפדה על קביעת שמות עבריים בלבד לכל המוצרים.

הסתיידות עורקים

נפטרה ♦ בפאריס, מהסתיידות עורקים. בגיל 89, ואלים, הדוכסית מווינדזור, אלמנתו זה 14 שנים של מי שהיה ארוארד השמיני, מלך אנגליה, אשר ויתר על כסו כדי שיוכל לשאתה לאשה, בניגוד למקובל בבית המלוכה, בהיותה גרושה (פעם מטייס אמריקאי ופעם מברוקר לונדוני). על כסו עלה אחיו, ג'ורג' השישי, אביה של מלכת אנגליה הנוכחית, אליזבת.

ריבוי השמות המרטיים הוא נוהג מקובל בבתי-המלוכה. כך, למשל, שמו המלא של בנה הבכור של אליזבת, יורש-העצר הנוסיק צ'רלס הוא: צרלס מיליס ארתור גורג.